

oder Vop. 7, 22, wo तवक als künstliches Thema zu तवक und तवकीन angenommen wird.

तवतीर (aus तवकीर) 1) nach Molesw. *Bambusmanna d. i. Tabáschr* (vgl. LIA. I, 271, N. 1. 273, N. 2.) und *Extract von Weizen, Gerste, Reis u. s. w.*; nach RĀGAN. im ÇKDR. n. = पयःतीर, यवज, यवजोद्भव, vulg. तोषालीर; nach Wils. *Milch und Wasser* (!). — 2) f. ई eine Art *Curcuma* (गन्धपत्ता), तवतीर्यैकपत्रिका die einblättrige Tav., *Geibwurz, Curcuma Zedoaria Roscoe* NIGH. PR.

तवर eine best. grosse Zahl VJUTP. 179.

तवराज m. eine Art Zucker (यवासशर्करा) RĀGAN. im ÇKDR. तवरजोद्भवखण्ड m. ein daraus bereiteter Stückzucker ebend.

तवस् (von तु) 1) adj. thatkräftig, tüchtig, kraftvoll; muthig NAIGH. 3, 3 (wo die Form तवसः aufgeführt ist, weil der nom. sg. in den vedischen Texten nirgends vorkommt). प्र विश्वरस्तु तवसस्तवीयान् RV. 7, 100, 3. श्रीभृदि मन्यो तवसस्तवीयान् 10, 83, 3. एवा हि मा तवसं ब्रह्मरूपम् 28, 7. 6. इन्द्राग्नी तवस्तममा शुश्रुव वृत्रहृत्ये 1, 109, 5. तवस्तमस्तवसोमं von Rudra 2, 33, 3. compar. तवस्तर (vgl. तवीयंस्) 1, 30, 7. häufig von den Marut 1, 166, 8. 64, 12. 5, 58, 2. namentlich von Indra 1, 51, 15. 57, 1. 61, 1 u. s. w. von Parganja 5, 83, 1. von Agni 7, 5, 1. von Pūshan 1, 138, 1. 6, 58, 4. — 2) m. Kraft, Stärke; Muth: अपार्दमिन्द्र तवसो जघन्य RV. 3, 30, 8. न याव इन्द्र तवसस्त (hier viell. adj.) श्रेत्रो वरुत 32, 9. सोमस्य मा तवसं वह्यमे 1, 1. Hierher auch wohl: उत्तिष्ठ नारि तवसं रभस्व AV. 11, 1, 14. — Vgl. प्र°, स्व°.

तवस्य (von तवस्) n. Thatkraft, Muth: तस्मै तवस्यमनुं दायि सत्रेन्द्राय देवेभिरर्षासितौ RV. 2, 20, 8.

तवस्वत् (wie eben) adj. kräftig, stark: Soma RV. 9, 97, 46.

तवार्गो nach Pad ap. nicht als comp. behandelt; wohl in तवा (von तु) + गा (गो) zu zerlegen. Bez. des Stiers, nach Śi. = प्रवृद्धबल. गृष्टिः समूव स्वविरं तवार्गामनाद्युषे वृषभे तुष्टमिन्द्रम् RV. 4, 18, 10.

तविपुला (त der Buchstabe + वि°) f. ein best. Metrum COLEBR. Misc. Ess. II, 158 (IV, 5).

तविष्य (von तु) UNĀDIS. 1, 49. 1) adj. = तवस् NAIGH. 3, 3. Nir. 2, 24. अहं क्षुप्रस्तविषस्तुविष्मान् (Indra spricht) RV. 1, 163, 6. 8. 171, 4. 3, 34, 2. धनो वृत्राणां तविषो बभूय 8, 83, 18. यत्तस्याद्यंतं तविषं ब्रूहृत्सु 10, 88, 13. die Marut 5, 54, 2. AV. 4, 15, 2. दात्राणि RV. 6, 61, 1. उर्मि 2. रव 10, 111, 2. स्वन 5, 87, 5. मन्यु 10, 83, 5. — 2) m. a) Meer UGÉVAL. — b) Himmel ders. und H. 87. — 3) f. तविषी a) Kraft, Stärke; Ungestüm, Muth NAIGH. 2, 9. Uq., Sch. Häufig im pl. स ते पुरीधिं तविषीमिपति (सोमः) RV. 10, 112, 5. ये ते शुष्मं ये तविषीमवर्धन् 3, 32, 3. 5, 31, 10. 32, 9. मृगो न कृस्ती तविषीमुषाणाः 4, 16, 14. न ते वर्ती तविष्या अस्ति तस्याः 5, 29, 14. गाः पस्पशानस्तविषीरधत् 10, 102, 8. इन्द्रो वृत्रस्य तविषीं निरकृन्सकृत्सा सकेः 1, 80, 10. जनो यो अस्य तविषीमवर्धन् 5, 34, 7. 10, 142, 3. instr. pl. mit Macht, ungestüm: अतोदयच्छ्वसा ताम ब्रुधं वार्षा व्रातस्तविषीभिरुन्द्रः RV. 4, 19, 4. मृगो न भीमास्तविषीभिरुर्विनः 2, 34, 1. प्र यत्तु वाज्ञास्तविषीभिरुमयः 3, 26, 4. 1, 166, 4. 5, 32, 3. — b) die Erde. — c) Fluss UGÉVAL. — d) eine göttliche Jungfrau ders. N. pr. einer Tochter Indra's H. 176. — 4) n. Kraftthat, Kraft: युधेवं शक्रास्तविषाणि कर्तन RV. 1, 166, 1. 9. इन्द्राग्नी तविषाणि वा सुधस्थानि प्रया-

सि च 3, 12, 8. — Vgl. अग्निमृष्टतविषि, ताविष, तवीष, तरीष.

तविषीमत् (von तविषी) adj. kräftig, ungestüm; von den Winden RV. 5, 58, 1.

तविषीय (von तविष) kräftig —, ungestüm —, muthig sein; sich anstrengen: तविषीयतः अथयत् वीराः RV. 5, 85, 4. त्वं चिच्छर्धत्तं तविषीयमोषामिन्द्रो हृत्ति 2, 30, 8. यद्भुङ्क्ते तविषीयसु इन्द्रं प्ररार्त्सि क्षितीः 8, 6, 26. — Vgl. तविष्य.

तविषीयु (von तविषीय) adj. muthig, von Rossen: अश्वो इव वृषपास्तविषीयवः RV. 8, 23, 11. ungestüm, von den Marut 7, 2.

तविषीवत् adj. = तविषीमत्, von Indra RV. 4, 20, 7. 7, 25, 4. 10, 105, 3.

तविष्य so v. a. तविषीयः अग्नेगो राजाप्यस्तविष्यते RV. 9, 86, 45. इन्द्रस्य सोम पर्वमान ऊर्मिणां तविष्यमोषां इन्द्रो विश 9, 76, 3. तविष्यते अमुरो वेपते मती 10, 11, 6. AV. 20, 34, 16.

तविष्यो (von तविष्य) f. Ungestüm, Heftigkeit: हवति भीमो वृषमस्तविष्यया RV. 9, 70, 7.

तवीयंस् (von तु) adj. compar. zu तवस्: इन्द्रादा कश्चिद्वयते तवीयसः RV. 10, 92, 8. Sonst immer in der Verbindung तवसस्तवीयान् 6, 20, 3. 18, 4. 7, 100, 3. 10, 83, 3. — Vgl. तव्यंस्.

तवीष 1) m. a) Ocean. — b) Himmel MED. sh. 37. — ÇKDR. (nach derselben Aut.) und WILSON noch c) Gold, welche Bed. MED. dem Worte तावीष giebt. — 2) f. ई N. pr. einer Tochter Indra's MED. — Vgl. तविष.

तव्य (von तु) adj. kräftig, stark; parox.: तत्र RV. 1, 54, 11. perisp.: या वामिन्द्रावरुणा तव्या तनुः TS. 2, 3, 12, 1.

तव्यंस् = तवीयंस्, von Rudra RV. 1, 43, 1. von Indra 3, 32, 11. आ यज्ञेदेव मर्त्य इत्या तव्यांसमूतये (ईळीत) 5, 17, 1. अर्दास्मादन्यो अज्ञनिष्ट तव्यान् 32, 3. 43, 9. vermögender: पूषायादिनाधमानाय तव्यान् 10, 117, 5. — Vgl. अतव्यंस्.

तस्त्री astr. = تلتب Gedrittschein Ind. St. 2, 263.

तैष्टर (von तन्) m. 1) Werkmeister, Zimmermann, Wagner Nir. 5, 21. RAMĀN. zu AK. 3, 4, 9, 37. ÇKDR. RV. 1, 61, 4. 105, 18. तैष्टेव वृत्तं वनिनो नि वृष्टसि 130, 4. 3, 38, 1. 7, 32, 20. 10, 93, 12. अहं तैष्टेव वन्धुरं पर्याचामि कृदा मतिम् 119, 5. — 2) Bein. Viçvakarman's, des Werkmeisters der Götter. — 3) N. pr. einer der 12 Âditja RAMĀN. — Vgl. तष्टर.

तस्, तैस्पति abnehmen, sich erschöpfen (उपत्तये); hinwerfen (उपत्तये v. l.); in die Höhe werfen (उत्तये Vop.) DhĀTUP. 26, 103. — Vgl. तंस्.

तैसर (wohl von तंस्) UNĀDIS. 3, 75. n. Weberschiff: सामानि चक्रुस्तसैराण्योतेवे RV. 10, 130, 2. VS. 19, 83. Nach UGÉVAL. m. mit Verweisung auf AK. 3, 3, 24, wo aber unsere Ausgaben तसर lesen.

तसीर astr. = तसीर = تسيير Ind. St. 2, 276.

तैस्कर 1) m. a) Räuber, Dieb NAIGH. 3, 24. Nir. 3, 14. AK. 2, 10, 25. H. 381. प्रत्यदग्रप्रदायं तस्करा इव RV. 1, 191, 5. 6, 27, 3. स्तेनं राय सारमेय तस्करं वा 7, 53, 3. पृथ एकः पीपाय तस्करो यथा 8, 20, 6. AV. 4, 3, 2. 19, 47, 7. 50, 5. VS. 11, 77. 78. 12, 62. 16, 21. ÇAT. Br. 13, 2, 4. 2. M. 4, 133. 8, 67. 345. प्रच्छन् 9, 226. 254. द्विविधास्तस्करान्विद्यात्परद्रव्यापकारकान् । प्रकाशाद्याप्रकाशाश्च 256. 266. 267. 276. MBh. 1, 4311. 7747. R. 1. 1, 89. कृत्वा वा कृते शूरः शैते वा निरुतः शैः । तस्कराचरितो मार्गो नैव शूरनिषेवितः ॥ 3, 57, 11. Suçr. 1, 14, 12. 62, 12. कामिनीकायकात्तारे